

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Gjæring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 182. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346605150176/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

«Böcklin havde ikke hørt vor Tid til, og jeg vilde ikke have for-
staaet Böcklin, hvis han virkelig havde kunnet fremstille den solide –
jeg kunde næsten sige: bundfrosne, antike Ro.»

«Bundfrosne?»

«Ja, det er selvfølgelig et meget forkæert Udtryk. Uonskiftelig,
evig sommerlig, skulde jeg langt snarere sige. Men for os vilde den
være bundfrossen, dødlignende.»

«Ja, mener De, at vi ikke kan naa til en saadan Ro?»

«Nej, ikke for i Graven. Da naar vi den forhaabentlig.»

«Troer De dog ikke, Goethe var rolig? Ja, det er jo mest igennem
Dem, jeg kjender –»

«Hm, hm, hm.» – Pastor Grabow saae selvforglemmende frem for
sig med et stillestaaende Smil om Munden. «Goethe anerkjendte ikke
Tilværelsens Angst, Almeen-Angsten, nej, den anerkjendte han ikke.
Og naar man ikke *er* anerkjendende den, saa mærker man den hellerikke
som saadan. Men han skal sikkerlig nok have haft sin Angsrknude et
eller andet Sted. Hvor den sad hos ham, har jeg ikke kunnet opdage.
Men den har været der, – utvivlsomt har den været der. Han narret
mig ikke. Der er noget i hans Skrivemaade, der overtyder mig.» –

Karl følte sig ganske besynderlig uhyggeligt berørt – gammel
Angst – og Frygt for Jordskjælv i hans nye Verden: «Tror De da, alle
Mennesker gaar med saadan en skjult Angst,» sagde han. – «Nu *Brandet*
f. Eks.? – Jeg synes – –»

«Jøder tør jeg ikke dømme om – paa Grund af deres særegne Stil-
ling til ham, som bragte Angsten ind i Verden. – De har jo aldrig bø-
jet sig for ham – har aldrig antaabt ham om: Pardon –»

«Jamen vi andre – Kristne –»

«Vi Kristne – ja, lad os nu sige: *de* Kristne –»

«Jeg mente blot –»

«For ikke ligesom at foregribe noget. – *De* Kristne paastaar jo, at
han skjænker dem netop Fred. – Naa. – Formødet, det beroer paa en
Misforstaaelse. – Angsten derimod er ingen Misforstaaelse. Men det
er med den som med Gigt. Den kan sidde i hele Kroppen – den kan
ogsaa blive som en Knude, slaa sig paa et enkelt Lem.»

«Aa, Pastor Grabow – det er ikke Nysgjerrighed – men jeg er selv
saa – og jeg har som Barn lidt saa meget af Angst – men jeg synes rig-
tignok sletikke, Angsten kom fra Kristendommen. – – Har *De* saadan
noget – saadan en – –»